

Arrest

nr. 240 596 van 8 september 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 2 maart 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. SOENEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Sanaa, de Jemenitische nationaliteit te bezitten en een soennitisch moslim te zijn. Uw ouders, vijf broers en drie zussen zijn allen nog woonachtig in Jemen.

In september 2016 hebt u legaal het land verlaten en bent u via Maleisië, Iran (waar u zich voordeed als Houthi om aan een visum te geraken) en Turkije naar Griekenland gereisd, waar u op 4 september 2017 op het eiland Mytilini bent aangekomen. Uw vingerafdrukken werden genomen en u werd overgebracht naar het kamp voor vluchtelingen, waar u een tent toegewezen werd. Omdat er hasj gerookt werd voorzag u zelf in een 'tent' als onderdak. U stelt dat u verschillende keren tevergeefs naar werk hebt gezocht en u racistisch benaderd bent geweest (u werd scheef bekeken en geduwd, er werd een fles water naar u gegooid). Tevens kreeg u door een fout uw maandelijkse financiële vergoeding niet

uitbetaald en de medische verzorging was niet afdoende. In februari 2018 kreeg u in het kamp problemen met een bende Syriërs (Dom), die het kamp domineerden. U werd toen door een 15-tal personen behorend tot deze bende aangevallen toen u een andere Jemeniet, die pas was aangekomen in het kamp, uw plaats in de u eerder toegewezen tent wilde aanbieden. De Syriërs vroegen u wat u deed en zagen dit als een aanslag op hun gezag en vielen u aan. Toen u terug bij bewustzijn kwam, had u een litteken op uw mond en hoorde u van een aantal Egyptenaren dat de politie, die op het moment van de aanval aanwezig was, niets had ondernomen om u te helpen en dat zij, de Egyptenaren, het waren die uw belagers uit elkaar hadden gedreven. De Egyptenaren raadden u af naar uw tent terug te keren, doch toen u zich toch naar daar begaf om uw spullen op te halen, zag u dat uw tent vernield was door de Syriërs. U verliet daarop het kamp en dook onder bij een bevriende Jemeniet die als tolk werkte voor een organisatie en in de stad Mytilini woonde. Korte tijd later probeerde u Griekenland over land te verlaten, samen met een vriend, via onder andere Albanië. Aan de grens werden jullie lastiggevalen en bedreigd door een bende die jullie geld afnam. Aangekomen in Bosnië reisde uw vriend verder, maar gezien u geen geld meer had werd u onderweg tegengehouden door de politie en geslagen. U werd naar Kroatië geleid en vervolgens reisde u terug naar Mytilini, waar u in de stad opnieuw toevlucht zocht bij uw vriend. Gezien u in kader van uw lopende asielprocedure 'uw stempel' in het kamp diende op te halen hulde u zich in een sluier om uw stempel gaan op te halen en met de hulp van de Egyptenaren en uw vriend slaagde u hierin zonder verdere problemen. Op deze dag kreeg u uw status, zo stelt u. Dit was op 23 juli 2018. Deze vriend zorgde er tevens voor dat u aan een huurcontract geraakte, dit had u immers nodig om uw effectieve verblijfspapieren te krijgen en u ging naar het 'OCMW' voor een afspraak. Eénmaal u deze afspraak had ging u naar de politiepost om uw vingerafdrukken te geven, ook dit was een vereiste alvorens u kon beschikken over uw verblijfsvergunning. U dook uit angst voor de bende Syriërs, die erop uit waren u te doden, weer onder bij uw vriend tot het moment waarop u uw verblijfsdocumenten kreeg, dd.17 januari 2019, waarna u Griekenland onmiddellijk hebt verlaten en naar België bent gekomen, waar u op 12 februari 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende. Na uw aankomst hier werden er documenten van u gestolen, waaronder uw Griekse documenten. U wordt hier in België opgevolgd door een psycholoog.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende stukken neer: uittreksel uit uw paspoort (het volledige originele paspoort werd gezien); documenten die betrekking hebben op Jemen (medisch rapport dd. 2016 + vertaling, medisch voorschrift, ontvangstbewijs, arrestatiebevel, 2 stukken opgemaakt door de sheikh); beschrijving van het incident Griekenland, foto's na de aanval in Griekenland, foto tent, medisch attest Griekenland, usb stick over de situatie in Griekenland, mail van uw psycholoog in België, dd. 11.09.2019, gericht aan uw advocaat waarin hij wijst op uw psychologische toestand, psychologisch rapport opgesteld door deze psycholoog dd. 29.01.2020, aangifte diefstal documenten in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Zo blijkt uit uw verklaringen en uit de door neergelegde stukken dat u te lijden hebt onder psychologische problemen. Naar aanleiding hiervan vond een deel van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (CGVS) plaats in aanwezigheid van uw psycholoog. Deze problemen worden door CGVS niet betwist, doch dient opgemerkt dat er u bij aanvang van het gehoor gevraagd werd of u zich in staat voelde het gesprek te doen, waar u bevestigend op antwoordde, en werd er u duidelijk te kennen gegeven dat u ten allen tijde een pauze kon vragen zo u daar nood aan zou hebben, een gegeven waarvan u kennis nam. Verder werd er u te kennen gegeven dat wanneer er u iets niet duidelijk was, u dit diende aan te geven. Daarenboven werd u aan het einde van het onderhoud gevraagd of u nog iets toe te voegen had aan uw verklaringen, wat u ontkende, en werd er u gevraagd of u alle vragen en de tolk goed had begrepen, waarop u stelde dat u geen problemen had ervaren (CGVS p.1-3, 8).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, met name uw verklaringen (CGVS p.3; Verklaring DVZ punt 25) en het document opgesteld door de Hellenic Republic, Ministry of Migration Policy, Asylum Service, toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming

in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, u verwijst naar de levensomstandigheden in het kamp, de gezondheidszorg die niet afdoende was, uw aanvaring met een Syrische bende waarbij de politie niet tussenkwam en het gegeven dat u racistisch benaderd werd en geen werk vond, moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context (CGVS p.5-8). Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden aangezien u zelf aangeeft Griekenland onmiddellijk na het verkrijgen van uw verblijfsdocumenten te hebben verlaten, wat niet getuigt van een oprechte intentie om er een duurzaam bestaan uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden (CGVS p.7).

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, hier omwille van uw mentale gezondheidstoestand, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u evenmin aantoonst dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Met betrekking tot uw medische problematiek, waaromtrent u niet concreet aantoonst dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

Verder blijkt dat u kon rekenen op de steun van een Jemenitische vriend die woonde in de stad Mytilini, hij verschaftte u onderdak en zorgde ervoor dat u aan een huurcontract kon geraken, en blijkt dat u in staat was om via verschillende Europese landen vanuit Griekenland na het bekomen van uw verblijfsvergunning tot in België te geraken, wat toch wijst op een mate van zelfredzaamheid (CGVS p.6-7; Verklaring DVZ punt 37).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde documenten vermogen geen ander licht te werpen op bovenstaande appreciatie daar ze betrekking hebben op elementen die hier niet ter discussie staan. Wat betreft de beelden op de door u neergelegde usb-stick aangaande de situatie in Griekenland, dient opgemerkt dat deze beelden betrekking hebben op uw situatie voor het verkrijgen van uw status, niets meer en niets minder.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Jemen."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de:

- Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ;*
- Schending van de artikelen 57/6 van de Vreemdelingenwet ;*
- Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet - schending van de materiële motiveringsverplichting ;*
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;*
- Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ;*
- Schending van het redelijkheidsbeginsel".*

Verzoeker benadrukt dat hij zijn vluchtelingenstatus verkreeg in januari 2019 en dat hij pas in februari 2019 besloot dat de situatie in Griekenland onhoudbaar was. *“Met andere woorden, de verzoeker heeft daadwerkelijk oprechte inspanningen geleverd om in Griekenland te blijven doch dit bleek een onmogelijke opdracht gezien alle moeilijkheden die hij daar ondervond.”*

Verzoeker kan met de bestreden motivering niet akkoord gaan. *“Vooreerst merkt de verzoekende partij op dat het CGVS op generlei wijze aantoonst dat personen met een recht op internationale bescherming in Griekenland hier in concreto recht op hebben.*

Nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS dit ook is gaan toetsen aan de actuele situatie van de verzoeker.

- 4.4.1.1.

Allereerst heeft verzoeker oprechte inspanningen geleverd om in Griekenland te blijven. Verzoeker heeft zijn subsidiaire bescherming gekregen in september 2018 en heeft pas in februari 2019 besloten dat de situatie in Griekenland onhoudbaar geworden was.

Vanaf het moment dat verzoeker aankwam in Griekenland in september 2017 begonnen de problemen. Zo verklaart de verzoeker ondermeer tijdens het gehoor :

(...)

- Omtrent de tewerkstelling en de integratie

Verzoeker verklaarde dat hij geen werk vond in Griekenland wegens het gebrek aan werk en het gebrek aan inspanningen die de Griekse autoriteiten leverden voor vluchtelingen met een beschermingsstatus te doen integreren.

Zo is onder andere de taalkennis bovendien een belangrijke voorwaarde om tewerkstelling te bekomen. Verzoeker kreeg hierin geen enkele ondersteuning.

Verzoeker verklaart dan ook dat hij geen werk kon vinden, ook al was hij gemotiveerd en heeft hij serieuze inspanningen geleverd :

(...)

Het mag duidelijk zijn dat vreemdelingen die het Grieks niet kennen voor een schier onmogelijke opdracht staan om aan werk te komen.

De motivering van het CGVS is dienaangaande ronduit belachelijk.

Het CGVS toont in zijn bestreden beslissing bijgevolg onvoldoende aan dat de verzoeker wel degelijk de nodige rechten kan invoeren teneinde zich te integreren, tewerkstelling te kunnen bekomen en taallessen te krijgen.

(...)

- Omtrent de sociale bescherming, gezondheidszorg en huisvesting

Het CGVS verschuilt zich werkelijk achter een standaardmotivering, zonder in concreto rekening te houden met verzoekers verklaringen.

Ook omtrent de sociale bescherming, gezondheidszorg en de huisvesting is het CGVS niet ernstig.

Indien de verzoeker werkelijk niet de oprechte intentie had om in Griekenland een leven uit te bouwen, dan had hij niet de moeite gedaan om gedurende langere tijd in Griekenland te blijven.

Verzoeker verklaarde tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij al op een onmenselijke manier werd behandeld tijdens zijn lopend verzoek om internationale bescherming, dat hij nota bene gedwongen diende aan te vragen.

Verzoeker kreeg geen enkele vorm van hulp en bescherming. Verzoeker heeft tijdens zijn lopend verzoek om internationale bescherming zelfs geen onderdak gekregen van de Griekse autoriteiten. Hij diende hier zelf voor in te staan:

(...)

Verzoeker heeft tijdens zijn gehoor bijgevolg doorleefde verklaringen afgelegd omtrent diverse aspecten, die aantonen dat de situatie in Griekenland niet de toets van het artikel 3 E.V.R.M. kunnen doorstaan.

Uit het administratief dossier blijkt dus dat de verzoekende partij veel meer heeft verklaard over de slechte opvang in Griekenland, dan de bestreden beslissing laat uitschijnen.

De bestreden beslissing doet uitschijnen dat verzoekende partij geen enkele moeite heeft ondernomen teneinde zijn situatie te verbeteren of een toekomst op te bouwen in Griekenland.

Verzoeker heeft integendeel na zijn positieve beslissing nog een langere periode getracht om het hoofd boven water te houden.

Verzoeker is dus ernstig gegriefd door deze motivering.

Verzoeker heeft immers tijdens zijn verblijf in Griekenland zelf ervaren hoe slecht de verdere opvolging was van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland.

Er was geen werk, geen ondersteuning, geen onderdak, gewoonweg niets.

Verzoeker kwam op straat terecht.

-4.4.1.3.

Verzoeker lijdt ook aan psychologische problemen. Zijn psycholoog, ook zijn vertrouwenspersoon die verzoeker vergezelde tijdens het verhoor, Dr. E.D. (...) schrijft hierover een verslag, (zie stuk 9)

-4.4.1.4.

Verzoekers verklaringen liggen volledig in lijn met wat er ook te vinden is over de actuele situatie van vluchtelingen en migranten in Griekenland.

a)

Vooreerst verwijst de verzoeker naar naar de 'Study in Focus: integration of refugees in Greece, Hungary, Italy' van het Europees Parlement 2018.

De studie beschrijft duidelijk dat er problemen zijn met betrekking tot de huisvesting en dat er een tekort is aan concrete integratieprogramma's waardoor de arbeidsmarkt niet beschikbaar is voor de erkend vluchtelingen.

(...)

Het CG VS kan zich dus niet louter schuilen achter een standaardmotivering waarin wordt geponeerd dat verzoeker automatisch recht heeft op alle rechten verbonden met het statuut van internationaal beschermd persoon, als het CGVS hier geen aantoonbare bewijsstukken van kan voorleggen.

b)

Verzoeker verwijst verder naar het AIDA rapport:

(...)

Het is hier onbetwistbaar dat Griekenland te maken heeft met racisme. Dit zijn nog maar enkele voorbeelden, dus er zijn er sowieso nog veel meer. Verzoeker heeft hier ook mee te maken gehad, en heeft dit ook vermeld tijdens zijn persoonlijk onderhoud.

Maar niet alleen racisme is een probleem in Griekenland, ook werk en medische zorg is een groot probleem, zoals ook al eerder vermeld.

In het AIDA rapport staat dus verder:

(...)

c)

Verder verwijst de verzoekende partij ook naar het artikel van Commissioner for Human Rights: "Greece must urgently transfer asylum seekers from the Aegean islands and improve living conditions in reception facilities, van datum 31/10/2019 n.a.v. Dunja Mijatovic haar bezoek aan Griekenland.

(...)

d)

Verder verwijst de verzoeker naar een recent artikel, gepubliceerd door Helena Smith in The Guardian op datum van 1 november 2019 met als titel: "Greece passes asylum law aimed at curbing migrant arrivals".

Ook dit artikel heeft betrekking op het bezoek van Dunja Mijatovic in Griekenland:

(...)

e)

De verzoeker verwijst ook nog naar een artikel in 'Pro Asyl', geschreven op 18 april 2019, "Get out! In Greece recognized refugees have to leave their accommodation"

(...)

f)

Als laatste verwijst de verzoeker naar het artikel, gepubliceerd door Rseagean: "Returned recognized refugees face a dead-end in Greece" op datum van 09/01/2019 :

(...)

g)

Verzoeker legt dus niet enkel coherente verklaringen af, hij staat dit ook met objectieve informatie.

Het is aan het CGVS om het tegendeel te bewijzen.

Een loutere standaardmotivering, waaruit geen grondig onderzoek naar de situatie blijkt, kan onmogelijk aanvaard worden.

Dit impliceert een schending van de onderzoeksplicht. De bestreden beslissing zal aldus vernietigd dienen te worden.

-4.4.2.

Verzoeker heeft zoals eerder uiteengezet oprechte inspanningen geleverd, doch hij werd in strijd met wat het CGVS tracht voor te houden in de bestreden beslissing ernstig benadeeld in Griekenland.

-4.4.3.

Verder kan opgemerkt worden dat het duidelijk is dat het CGVS niet grondig ingaat op de situatie van Griekenland.

De bestreden beslissing van het Commissariaat-Generaal stoelt zich op onjuistheden, onvolledigheden en neemt op generlei wijze de verklaringen van verzoekende partij in overweging.

De beslissing dient aldus vernietigd te worden."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

"2. Study in Focus: integration of refugees in Greece, Hungary, Italy" van het Europees Parlement 2018;

3. Aida Rapport: Greece 2018 ;

4. Artikel van Commissioner for Human Rights: "Greece must urgently transfer asylum seekers from the Aegean islands and improve living conditions in reception facilities." dd. 31/10/2019 ;

5. Artikel, gepubliceerd door Helena Smith in The Guardian: "Greece passes asylum law aimed at curbing migrant arrivals" dd. 01/11/2019 ;

6. Artikel, gepubliceerd door Pro Asyl: "Get out! In Greece recognized refugees have to leave their accommodation." dd. 18/04/2019 ;

7. Artikel, gepubliceerd door rseagean: "Returned recognized refugees face a dead-end in Greece" dd. 09/01/2019 ;

(...)

9. Medisch verslag Dr. E.D."

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gesteld:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Zo blijkt uit uw verklaringen en uit de door neergelegde stukken dat u te lijden hebt onder psychologische problemen. Naar aanleiding hiervan vond een deel van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (CGVS) plaats in aanwezigheid van uw psycholoog. Deze problemen worden door CGVS niet betwist, doch dient opgemerkt dat er u bij aanvang van het gehoor gevraagd werd of u zich in staat voelde het gesprek te doen, waar u bevestigend op antwoordde, en werd er u duidelijk te kennen gegeven dat u ten allen tijde een pauze kon vragen zo u daar nood aan zou hebben, een gegeven waarvan u kennis nam. Verder werd er u te kennen gegeven dat wanneer er u iets niet duidelijk was, u dit diende aan te geven. Daarenboven werd u aan het einde van het onderhoud gevraagd of u nog iets toe te voegen had aan uw verklaringen, wat u ontkende, en werd er u gevraagd of u alle vragen en de tolk goed had begrepen, waarop u stelde dat u geen problemen had ervaren (CGVS p.1-3, 8).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

3.3. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat uit de stukken van het dossier en de inhoud van de bestreden beslissing genoegzaam blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland. Bijgevolg dient te worden besloten dat niets erop wijst dat verzoeker, die in dit land beschikt over een internationale beschermingsstatus, heden niet zou kunnen terugkeren naar en niet opnieuw zou worden toegelaten tot Griekland.

In het kader van de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, kan voorts worden gewezen op de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Op 26 juni 2008 stelde het hof dat *“gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z’n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn”* (GwH 26 juni 2008, nr.95/2008).

Eveneens kan worden verwezen naar de rechtspraak van het Europese Hof van Justitie. In het arrest van het Hof (Grote kamer) van 19 maart 2019 werd in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 gesteld als volgt:

“83 Wat ten eerste de in punt 81 van het onderhavige arrest bedoelde situatie betreft, moet in herinnering worden gebracht dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 VEU. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 80 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

84 Het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten is in het Unierecht van wezenlijk belang, aangezien het de mogelijkheid biedt om een ruimte zonder binnengrenzen te verwezenlijken en in stand te houden. Meer in het bijzonder vereist het beginsel van wederzijds vertrouwen, met name wat de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht betreft, dat elk van de lidstaten, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en, met name, de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 81 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

85 Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 82 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Dit is met name het geval bij de toepassing van artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn, dat in het kader van de bij die richtlijn ingevoerde gemeenschappelijke asielprocedure, een uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen vormt.

86 Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (zie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 83 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

87 In dit verband zij erop gewezen dat, gelet op de algemene en absolute aard van het in artikel 4 van het Handvest opgenomen verbod, dat nauw verband houdt met de eerbiediging van de menselijke waardigheid en dat zonder enige mogelijkheid tot afwijking alle vormen van onmenselijke of vernederende behandeling verbiedt, voor de toepassing van artikel 4 niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een dergelijke behandeling op het moment zelf van de overdracht, dan wel tijdens de asielprocedure of na afloop daarvan (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 88).

88 Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 90 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

89 *In dat verband dient te worden benadrukt dat de in het vorige punt van het onderhavige arrest vermelde tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen – welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM en waarvan de inhoud en reikwijdte dus krachtens artikel 52, lid 3, van het Handvest dezelfde zijn als die welke er door genoemd verdrag aan worden toegekend – wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 91 en aldaar aangehaalde rechtspraak).*

90 *Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak).*

91 *Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 93).*

92 *Gelet op de vragen die in dit verband bij de verwijzende rechter rijzen, dient erop te worden gewezen dat, in het licht van het belang van het beginsel van wederzijds vertrouwen voor het gemeenschappelijk Europees asielstelsel, schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, de lidstaten niet beletten de bij artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn verleende bevoegdheid uit te oefenen.*

93 *De eveneens door de verwijzende rechter vermelde omstandigheid dat personen die subsidiaire bescherming genieten in de lidstaat die de verzoeker een dergelijke bescherming heeft verleend, geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, die beantwoordt aan de in de punten 89 tot en met 91 van het onderhavige arrest genoemde criteria.*

94 *Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 97)."*

Verzoeker dient overeenkomstig het voorgaande *in casu* aldus aan te tonen dat er in Griekenland sprake zou zijn van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, alsmede dat deze tekortkomingen, gelet op alle gegevens van de voorliggende zaak, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, en dit in zulke mate dat hij persoonlijk zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor hij in een situatie zou terechtkomen die dermate ernstig is dat zijn toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. In tegenstelling met wat verzoeker doorheen zijn betoog meermaals laat uitschijnen in het verzoekschrift is het aldus niet aan verweerder om het tegendeel aan te tonen doch komt het aan verzoeker toe om het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die hem deze bescherming verleende geëerbiedigd worden te weerleggen.

Verzoeker wijst in deze op en citeert uit algemene informatie omtrent de situatie en de levensomstandigheden voor migranten, asielzoekers en personen die internationale bescherming genieten in Griekenland.

Uit de door verzoeker aangehaalde en voorliggende landeninformatie kan in dit kader, dit in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen in het verzoekschrift, echter geenszins worden afgeleid dat de algemene situatie in Griekenland zou worden gekenmerkt door dermate structurele en verregaande tekortkomingen of van zulke ernstige aard zou zijn dat deze op zich volstaat om aan te

tonen dat eenieder die aldaar internationale bescherming geniet zou dreigen terecht te komen in of zou worden geconfronteerd met ernstige problemen en zich daardoor zou bevinden in een situatie waarin de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt en waarin hij zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoeker dient zulks aldus *in concreto* en aan de hand van zijn persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, u verwijst naar de levensomstandigheden in het kamp, de gezondheidszorg die niet afdoende was, uw aanvaring met een Syrische bende waarbij de politie niet tussenkwam en het gegeven dat u racistisch benaderd werd en geen werk vond, moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context (CGVS p.5-8). Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Hij beperkt zich namelijk tot een loutere herhaling en bevestiging van de verklaringen die in de voormelde passage van de notities van het persoonlijk onderhoud zijn opgenomen. Hiermee doet verzoeker op generlei wijze afbreuk aan de voorgaande, inzake deze verklaringen gedane, pertinente en terechte vaststellingen.

Voorts wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden aangezien u zelf aangeeft Griekenland onmiddellijk na het verkrijgen van uw verblijfsdocumenten te hebben verlaten, wat niet getuigt van een oprechte intentie om er een duurzaam bestaan uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden (CGVS p.7).”

Verzoeker slaagt er niet in om aan deze motieven afbreuk te doen. In tegenstelling met wat hij elders aangeeft in het verzoekschrift en zoals verzoeker zelf aangeeft in het feitenrelaas in het voorliggende verzoekschrift, verliet hij Griekenland namelijk weldegelijk onmiddellijk, minstens kort en binnen de maand, nadat hij zijn verblijfsdocumenten verkreeg. Aldus blijkt dat verzoeker, nadat hij over de vereiste documenten beschikte om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden, geen ernstige en doorgedreven poging heeft ondernomen teneinde deze rechten aldaar uit te oefenen en te doen gelden.

Dat verzoeker, zo hij hiertoe bij een terugkeer naar Griekenland een ernstige en doorgedreven poging zou ondernemen, verhinderd zou worden om zijn meest fundamentele grondrechten uit te oefenen, en dit in zulke mate dat de hoger aangehaalde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt zou zijn en dat hij persoonlijk zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor hij in een situatie zou terechtkomen die dermate ernstig is dat zijn toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling, kan uit verzoekers gedrag en verklaringen aldus geenszins worden afgeleid.

Bovendien blijkt uit de verklaringen waarnaar met recht verwezen wordt in de bestreden beslissing en uit de verklaringen die verzoeker zelf citeert in het onderhavige verzoekschrift (p.8) dat verzoeker in het verleden steevast kon bogen op de steun van een Jeminitische vriend. Deze vriend, die als tolk werkte voor een organisatie, verschaftte hem in het verleden wanneer hij hier nood aan had meermaals onderdak, hielp hem aan een huurcontract en stond hem bij om de nodige documenten te verkrijgen. Bijgevolg kan worden aangenomen dat deze vriend verzoeker bij een terugkeer, zo hij hieraan nood zou hebben, opnieuw de nodige ondersteuning zou kunnen bieden. Daarenboven bleek verzoeker bij machte om op zelfstandige wijze vanuit Griekenland via verschillende Europese landen naar België te reizen. Dit wijst erop dat hij toch enige mate van zelfredzaamheid heeft.

Gelet op het voorgaande, toont verzoeker niet aan dat hij bij een terugkeer naar Griekenland, zo hij hiertoe de nodige pogingen zou ondernemen en dit eventueel middels tijdelijke ondersteuning vanwege zijn Jeminitische vriend, daadwerkelijk verstoken zou blijven van toegang tot huisvesting, ondersteuning en de arbeidsmarkt. Evenmin toont verzoeker aan dat, zo dit al zo zou zijn, hij in zijn situatie of met zijn eventuele moeilijkheden zou verschillen van de Griekse onderdanen. Ook toont verzoeker niet concreet aan dat hij zich in dit kader niet zou kunnen beroepen op de hulp, bescherming en ondersteuning vanwege de Griekse autoriteiten of de ter plaatse aanwezige hulporganisaties. Daarenboven maakt hij niet aannemelijk dat hij bij een eventueel gebrek of nalatig handelen van de Griekse autoriteiten zijn rechten ter zake in Griekenland niet zou kunnen doen gelden middels de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en Europese regelgeving hem daartoe bieden.

Dat verzoeker een aantal psychische klachten heeft, doet aan het voorgaande geenszins afbreuk. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet *in concreto* aantoont of aannemelijk maakt dat hij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van zijn Jeminitische vriend, de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, geen toegang zou hebben of kunnen genieten tot de nodige gezondheidszorg. Zo toch aangenomen zou kunnen worden dat verzoeker zijn toegang tot de gezondheidszorg ondanks de rechten waarover hij beschikt en die aan zijn internationale beschermingsstatus verbonden zijn dermate bemoeilijkt zou worden of onmogelijk zou worden gemaakt, *quod non*, dan nog dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker geenszins aantoont dat dit iets te maken zou hebben met zijn hoedanigheid van begunstigde van internationale bescherming of zijn nationaliteit. Evenmin toont hij, zo zulks al aannemelijk zou zijn, aan dat hij in dit kader zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving hem daartoe bieden. Verzoeker toont, mede gelet op de vaststelling dat hij niet concreet aantoont dat zijn moeilijkheden of beperkingen in dit kader anders zouden zijn dan deze waarmee de onderdanen van Griekenland geconfronteerd worden, niet aan dat zijn medische problemen op zich vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont hij aan de hand van enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou(den) vertonen met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen, gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet, geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming, alsmede dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

De Raad benadrukt te dezen dat Griekenland als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan verzoekers beschermingsstatus en waarvan hij gebruik kan maken. Aldus kan er worden vanuit gegaan dat de fundamentele rechten van de verzoekende partij er verzekerd zijn, dat de geboden bescherming in wezen doeltreffend is, dat Griekenland het non-refoulement beginsel naleeft en dat de levensstandaard van de verzoekende partij in Griekenland niet gekwalificeerd kan worden als zijnde vervolging of ernstige schade. Verzoeker slaagt er, mede gelet op het voorgaande, geenszins in om het tegendeel aan te tonen. Hij toont niet concreet aan dat de levensomstandigheden waarin hij in Griekenland zou terecht komen een schending uitmaken van zijn fundamentele rechten en brengt geen argumenten bij die een overtuigende, concrete aanwijzing vormen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in zijner hoofde en ten overstaan van Griekenland. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. Verzoekers situatie als persoon die internationale bescherming geniet verschilt bovendien fundamenteel van de situatie van de persoon die om internationale bescherming verzoekt. Als persoon die internationale bescherming geniet, heeft hij binnen de EU immers een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de EU zijn er ook een verblijfsrecht en diverse rechten en voordelen op het gebied van toegang tot werk, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden met zijn status. Het feit dat de algemene economische toestand in de lidstaten van de EU verschillend is, ondermijnt deze vaststelling niet. Niet alle ingezetenen van de EU hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, werk en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de EU genieten. De vaststelling dat er verschillen bestaan tussen de lidstaten van de EU in de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, houdt in hoofde van de verzoekende partij op zich geen vervolging in overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De door verzoeker neergelegde documenten en stukken, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.4. Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en dient het beroep te worden verworpen.

3.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT